

סגן רפמן אהוד
973461

בן יונה ויעקב
נולד ב- כ"ב כסלו תש"ז 15.12.1946
התגיים לצח"ל ב- נובמבר 1965
שרת בגדוד "אריות הגלן" (17)
נפל ב- כ"ה אירן תשכ"ז 7.6.1967
בקרבת עיר שכם.

בן יעקב גוינוח, ממילדי קיבוץ ייר-זוויד. נולד ביום כ"ב בכסלו תש"י (15.12.1946) בקיבוץ. היה תלמיד מצטיין בבית-הספר היסודי והונטייה המיזוחת לציגו גישרוו לאטען זו אף לטלאכת-מחשבות, נתנו לו עוד כניל עיר. במרוצת-הזמן מפכה האטנות להיוועת תחכינו של אהוב. השתייך ל��וצת "עומר", היא קבוצה俚idi קבוצתו. כאשר סיים את לימודיו היסודיים-הטשר את לימודי התיכוןים בבית-הספר החינוכי של "השומר הצעיר" על שם טורדי' הניתאות - יילכוע. אף כאן עלה בתחכינו - היצור, והשתייך לחוג-הציבור נטומץ. להר-לב היה ישר-זרע ועל בר נתהכבל כל יוזעיו. גם בית-הספר הימיון הצעיר ביגשתו חריצית ליטודיו ולחכורה בכלל. עליון בחיו ועליזותו זו היא שערת לו בטילוי תפקידיים ו��שיים בין חכרי-כיתתו ובבית-ספרו.

במשך שנות-לימודיו האחרונות עבר בעוף הבקר-לבשר אשר ראה בענף שלו לעתיד לנוא בקיבוץ; לענף זה הקדיש גם את עכדות-הגmr שלו נטומץ החינוכי. עם גיוסו לצה"ל, בנובמבר 1965, רצה להתנדב לחיל-האוויר ולקוטנדו ימי. אבל אי-אלן פרטים חשו לкосחו הגוף - והוא לא התקבל. אך אהוב לא אמר נואש וצורף ליחידה מיוחדת - לסיירת "גולני". מששים קורס מפקדי-כיתות נשלח לקורס-קצינים וכשערכ את זה נטמנה מדריך-בית-הספר למפקדי-כיתות. הוא לא סיים את שירות-החזקה שלו כאשר פרצה מלחמת ששת הימים - וניום השלישי לקרבנות, הוא כ"ה באירוע תשכ"ז (6.6.1967), יצא עם חיעיו. בקרב שנערך בשכם, ובשעת-פיוקדו. על חלקתו, שהשתתפה בטוחה המקומות טכוות האוויכ, פגע בו אחד טנדורי והפיל אותו בו בטוקס. הונא למנוחת-עלמים בית-הקרים הצבאי בנהירה ולאחר זמן חועבר לקיבוץ בnier-זוויד. מפקד-יחיזתו כתף להוריו נטcta-הנתnomים שלו כי הוא שיטש, "זונטה זטופת לחיליו כהונחותו ונטלירותו לכיצוע משימתה". אותן הוקהה לשירותו הועלה לדרגת סגן לאחר נפלו. במלאת שנה לנפלו הוציא הקיבוץ חוברת לזכרו הנושאת את שמו. בחוכרת "53 מהם" בחוצאת הקיבוץ הארץ לברון חרכיו שנפלו בטוענה. הונאו תלוזותיו. גיליקוט עזובים של הבניין שנפלו במערכות-ישראל - "גנלי אש", כרע ד' - הונא מעכונו.

גָדוֹד "אֲרִיוֹת הַגּוֹלָן"

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי התיישבות, עובדי – אדמה מן המושבה, המושב והקיבוצים של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי נחל ומח'ל. רואי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו בקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה חטיבת גולני בור היתוך לילדים הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכותב נחום גולן בספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחובנו אופקים התבגרנו. ההתיישבות בעמקים והגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה הייחוד, וממנה ספגה את ערביתה, כי על בן היה חטיבה כפרית ונאמנה לעربים שנתקה בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובד האדמה ויושב הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

באמון ובסגירה

אורוכה, עקובת מדם וקשה, היא "זרק הרכבות של החטיבה", שעורת אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עוזות נאמנה ומכאייה למסורת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפועלות המבצעית... ויחד עם זאת, רכבים וטובים מבין רכבות יוצאי החטיבה, הוכרים בנוסטלגיית ובאהבה את תקופת שירותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה; כל תקופת שירותם הייתה כ"אמון ובסגירה". לאלו שבסביב שנותי קבוע היו "עלים לכו" יירזים לאימון", יוצאים ל"ריגלה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטו חלק בקרב, וגם לא עברו את הנගול באיזו חזירה או פשיטה, לא פגעו באויב, ונם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבטיש לבטיש, לכל אלו, הפרק הזה מוקץ. רק תשאל, וترאה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמשים או בשנות השמונים, כי מי תשח", ק"ש, ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת העתשה ובמרזפים, במבצע ליטאי או של"ג במלחמת לבנון או ב"שתחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות וכש蔑ן געוגעים על אותם הימים, על סיור בCKER, וה"סיור האלים", על התצפית והמאורב, על נוט הלילה ושגרת המוצב... ועל נס את החברות והאהווה, ותחושת ההשתיקות והגאותה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"শמוועות", את הכוונות ואת ה"הפקעות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עems זיכרונות אתה"קייטבק" הפ"ל והתז"ל, שק שני מדים וזרנות, אפוז מנן, ש-בש, קסזה, ואין ספור חוותות. על כן ראוי לספר על אותם אלף לוחמים, שלא חסכו זעה וכל מאץ, וחזרו רטובים מריצת לילה ממצע, ממטוות, מעשרות אימונים, אימון ייבש" ורטוב", אימון פרט, אימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה. ביעז מבעור בשטח בניו, במדבר ובהר... אימון בגב, בגיל או ברמה אימון בשת"פ עם שריוון, תותחים, או עם הנזסה... מעבר לשדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימה ורימונם, או עם חגור מלא "חגור פיליס", וקפל"ז. עם שכפ"ז ופואצים ומחסיות מלאות "נוtabim"... עם שק איש: "עווי", "סטון", "צ'כי", "אפ-או" ו"ג'יל", עם מגל"ז, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרוגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות כ"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומרה". להיות כ"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בס"ירת כ"עורב", בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או כ"מפקדה", להיות כ"גולני" פרושו להיות חוכש, אפסנא", ש.ג או קשר, להפעיל אמל"ח מתחכם ולעשות "עבוזות וס"ר..." להיות כ"גולני" פרושו לרוץ כמו מטרף, עם חגור מלא וכובע פלדה, כ"יום ספורט", או במשמעותו, לכתרת החגור" ו/או לכ"קלת הטעמה"... להיות כ"גולני" פרושו גם לעמוץ דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, כ"מזרד בCKER" וב"מזרד השכונה" במסדר המפקז, ובמסדר יצאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קייזים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנותי לכל החללים...

להיות כ"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "אמון ובסגירה".

הקרב על שכם

משימות החטיבה במלחמת ששת הימים (יוני 1967)

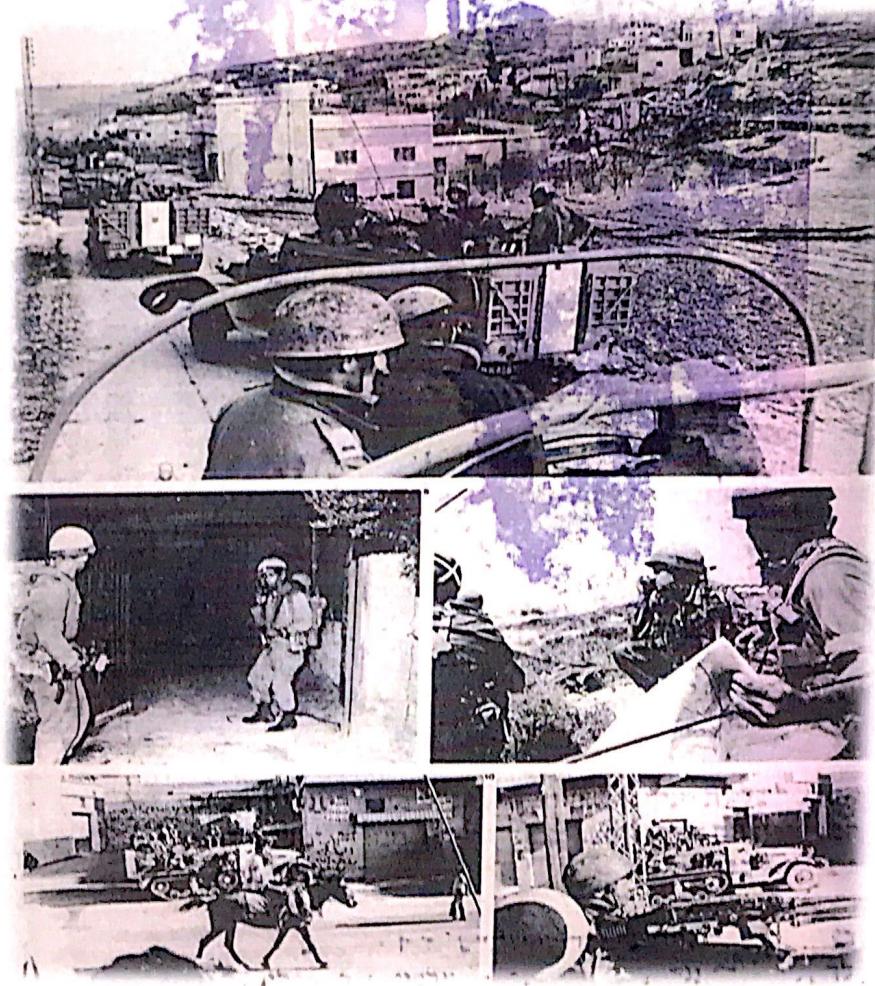
במלחמת ששת הימים נועזה חטיבת גולני, חטיבה מס' 1, כחטיבה ח"ר סדירה מאמנת וויזת, לפועל במסגרת מאיצ' הבקעה העיקרי של פיקוד צפון, לפורות בעקבות חטיבה 8 בצפון ורמת הגולן ולכבות בתקפה זו-גוזית את כל המוצבים הסוריים ממערב למתחם זורחה: תל פאחר וכורען-כבל הסמוכים ל"זרן הנפט" ושולטים באש ובתאייה על "זרן הפטרוליס". הסווית והמוצבים של אורה. בחירות, תל עזיאת וחירבת-א-סוזה. לצורר ביצוע משימת הבקעה, בשטח-הררי תלול-קשה לתנועה מול מוצבים טוריים חזקם והבנויים כ"יעדים מבוצרם" קיפארים, מוגנים ומתעלות קשר היקיפות, גזרו ומיושן; נוגברת חטיבת גולני בחל"טים נספיק, ושתי פלוגות טנקים מזעם שרמן מ-5 משופר מגוז סא"ל אמנון מלחטיבה 23. בו זמינה נשלח גזרו, "אריות הגולן", גזרו, ביה"ס למ"כים של החטיבה בפיקוד סא"ל משה יוסף, לתגבר את החטיבה המפוכנת בפקודו של אל"ם אורן רום לס"ע לה במשימתה: כיבוש שלם: מורות השומدون. גזרו המכמתת: (גזרו מוגנות כגדות) בפיקודו של אל"י עשת נשאר ת"פ החטיבה בשטח הכנואס, שלא בעפומן עמק החולה.

גוז "אריות הגולן" בקרוב על שם (ד' בינוי 1976)

כאמור, היה זה גוזך "אריות הגולן", גוזך ביה"ס למ"ט של חטיבת גולני שפעל עטיפאות לא כמסגרת החטיבה בקרבות החבקעה בעפומ קמת הגולן, אלא נשלח כונכרי את החטיבה הטעינה ל-22 בעפומ השמורון, והשתתף לראשונה במלוחה בקרב על שכם, ביום רביעי ה-ד בינו ו-1960. לטעשה היה כוח הלחימה הירחי העיקרי באיזור שכם, גוזך הטענים מס' 2 של חטיבת שריון הירדנית ט' 40, שנשוג כמעט בשלמותו עמוק דותן, בידי המערבי של צפון השומרון (יעגד- סבסטיה) הטעיל מגניין לשכם, ווירע להגנה במכנאות המערביים של שכם. אלא שהמה"ט אורי רום פרץ לשכם בראש כוח קטן של פלוגות טנקים א.מ.איקס 12, חפ"ק מג"ז הטענים, חפ"ק המחה"ט וצוות סיור (ב-10.3).

בכך זוקא מזרחה למערב, ذרר מחנה הפליטים, בלאטה, מושדי-הטשללה – בית הקברות ועד תל צופן וואדי תופאחים בצד המערבי של העיר. לוחמי גוזך "אריות הגולן" פעלו נצחותי קרב קטיניס על מנת להשתלט על חלקה הצפוני של העיר, להחליק קיון התנגדות ולהתגכר על אש צלפים. שלוש פלוגות בפיקוד המג"ז כבשו את כל החבטים החולמים של העיר במודרן הר עיבר והשתלטו על מרכז העיר. שתי פלוגות בפיקוד הסטמג"ז הניעו מזר כרי לחימה לפסגת הר עיבר. שלושה מחיילי הגוז נפלו בקרב, והmag"z נפצע.

קורות חיים

בְּתִיבָּה חַיִּים מִזְבֵּחַ

אהוד דפן, בן של יוננה ויעקב, אה ליעל ולדודו, נולד בקיבוץ ג'יר-דוד ביום 15 בדצמבר 1946.

הוּא גָּדֵל מִילֶּד לְגַעַר וּמַנְעָר לְאִישׁ. בָּאָן סִימָם אֶת בֵּית-הַסְּפָר
הַיּוֹסְדִּי בְּהַצְלָחָה, כַּשְׁהוּא בֵּין טֻבִּים הַתְּלִמְדִים. בָּכֶר בְּגִיל צָעִיר
נִתְגָּלוּ בָו כִּשְׁרוֹן הַצִּיּוֹר, שְׁבָמְרוֹצָת הַזָּמָן נִהְפַּךְ לְהִיּוֹת חַבְבִּיבוֹ.
בֵּין יָלְדי קְבוֹצָתוֹ, קְבוֹצָת "עֹמֶר", הוּא המְבֹוגֵר בַּיוֹתָר, וּכְשֶׁמְּנוּ
בָּן הוּא: אהֹוד בִּיּוֹתְרָה, תְּנוּבָה, תְּנוּבָה.

את לימודיו המשיך בבית-הספר החקון האיזורי – במוסד החינוכי של השומר הצעיר ע"ש "מורדי הגיטאות", אשר ליד קיבוץ בית-אלפא. גם לאן הצעין בישתו הדתנית לימים ולחברה. בחביב-הציבור שלו היה עוזק גם מעבר לשעות הלימוד ובחוג-לצир הקיים במוסד. נתקבל ונתחבב מאוד על חברי וחברותיו לנצח ולילדים, והיה מקובל על הכל בשל טוהר לבו וירושר דרכו.

בחייו היה עלייז ושמח שמחתו באה וסחפה את הכל. שמחה
חייו הייתה גם מסייעת לו בberapa פעמים הרבבים בהט הוא מילא תפ-
קדים ראשיים על הבמה, באן החדר, ביתה ובית ספרו. בבחינו-
ון על קרש הימה הוא חופשי וושאוף עלייזות וחדווה.

משמעים את למודיו במוסך החינוכי ועד לשעת גירושו לצה"ל, השקיע אהוה את כל מרצו בענף הבקר-لبשר, אותו ראה

כעגפוא-לעתה בקייבוץ. בענף זה הוא עבד גם במטרך שנומח-הלי-
חרוניות וلونחקידיש און ערנדה-הגטניר-רוחבת-חחי קפ' אשר
מודים האחרונות, ולו חדיש את עזונת הביון רוחב-חחי קפ'
הכין עם סיור שנטה הי"ב במוסד החינוכי.

בב' ת' דצמבר נמלט מארגן מהר כבב' הילען, החרוניה, והמלפהה ומוחק
הכדרוגל - הספורט האזרע עליו פאלול. יהרואן הילא בין מארגני
הארום, דאסן, טונון, ראנונג שחגניה.

בג' דצמבר, ח' דצמבר התגיסרטו לצה"ל התנדב לחיל-הארץ ולקומאנדו
בנ"ס. שדרו ה' ג' נובמבר נסיך קרבן היל קלבוי במלואו, אך פה ושם חסרו
ימי. אמנם כושרו הגופני היה קלבוי במלואו, אך פה ושם חסרו
פראט איזורי זהה ייחודי ומייחדים טירבוי לא קבלו: אך אהוד לא
תגנומי היה: ח' דצמבר נסיך נסיך קרבן קרבן קרבן מפקדי-בצחורה ונשלח
התיאש. תחנתו הבאה הייתה שבב' היליד קרבנית מעולה: סירות
בריג'ן. במסגרת ייחודה זו סיימם קורס מפקדי-בצחורה ונשלח
גולני. י"ג, י"ט סיומם חסורה יתגונת נחמנה למדריך בבבית-הספר
לקורס-קצינים. עם סיום הקורס לכון את הקונס' את הקורס.
למ"בים, שם סיימם הוא עצמו קודם-לכון את הקונס' את הקורס.

על חניכיו, עט מ' י"ט ד' צ' 2646, צבא, 2646, בראש מחלקו,
עם חניכיו, עם יחידת דואר צבא, י"ט ד' צ' 2646, בראש מחלקו,
יצא אהוד לקרב - ממנו לא חז' עוד. בערבו של יום ד', יומ
ה-7 ביוני 1967, הוא נפל ממכורדי האויב.

נרתנו על י"ט ד' צ' 2646, רד' גב' צ' 2646, י"ט ד' צ' 2646, רד' גב' צ' 2646
למחרתו של יומם הובא לקבורה בבית-העלמי' הצבאי שבנהריה,

בשער המצבה כתוב:

אהוד רפמן 973461 נפל בקרב

בן עשרים שנה ושית ירחים היה בוגר.

לְזִכְרוֹן...

מִן־אֶת־צָיֵן,

מִפְּרַטְרִים

כְּבָה הָאוֹד בְּעִזּוֹ אַהֲזֹד

בְּכָה הָאוֹד בְּעִזּוֹ אַהֲזֹד, רְאֵינוֹ בְּגַבְעָה, בְּזַעַם
אֵלֶיךָ כָּל דָבָר, מְאֵלָא, מְאֵלָא אַזְנוֹבָה, בְּזַעַם
דָסְמָךְ שְׁטוֹתָה הַהֲדָאָה שְׁלִי, בְּמַפְסָדָה, הַחִינּוּכִיָּה, תְּלִמְזִיד
אֲשֶׁר עָבָד עַל כָּל דָבָר, קָל אָז קָשָׁה, מְתוּךְ אֲחֻרִיות וּמְתוּךְ חַדּוֹת
מִיּוֹחֶדֶת, הָרִי הִיה זָה אַהֲזֹד. לְלָא סְפָק יְסָלִים עַמִּי כָּל מָרָה
כְּשָׁוֹמָר שְׁנָהִידָה הַוְאִיחְצָחָק הַמְלָבָב, הַהְלָא-פְּרוּעָ, וּנְדִירִים הַמִּנְיָסִים הַטְּبָעִים הַיְפִים שָׁאַהֲזָד-הַצְּטִילָן בָּהֶם בְּמַשְׂרָק כָּל שְׁנָתוֹנִי
בְּמוֹסָד הַחִינּוּכִי. יְסָודִי מְתַבָּעוֹ, הִיה עָבָד גַם כָּאֵשֶׁר רַבִּים בְּכִיחָתוֹ
הַיּוֹ מְזֻלְּזִים, אָז מְזֻנִּיחִים אָז עַזְובִּים דָבָרִים. נִזְנָה מִזְנָה...

בְּכָה הָאוֹד בְּעִזּוֹ אַהֲזֹד, אֵין כָּל דָבָר
בְּכָה בְּעִזּוֹ שְׁנִימָס אַוְדָפְגָשׁ בְּיַמְתּוֹךְ חַיּוֹן דָחָב וּבְכָרְכָתָה שְׁלוֹם לְבָבֵית.
אַיְזָה תְּלִמְזִידִים שְׁלָנוֹ מְבָבִים לְבָרָךְ אֶת מַוְרִיהם-לְשָׁעַבָּרָן. בְּמַרְנוֹצָת
הַשְׁנִים הַכּוֹל נְשַׁחַח אָז נְמַחַק, אָז פְּשָׁוֹת הַרְפָּכִים לְהִיוֹת כָּמוֹ כּוֹלָם,
שְׁהָם כְּכָלָות-הַכּוֹל בְּכָל-זָאת אָז כּוֹלָם... וְעַם זָאת יְשִׁיבָנִים
חַיִּים הַשְׁדָמָנוֹם אַמְּנוֹנִים לְעַצְמָם וְאַיִן מַתְחָשִׁים לְעַבְרָם הַרְחֹוק
או הַקָּרוֹב. יְדָבִים הַחֲבָרִים הַגְּנָפְשִׁיטָה, בְּעַבְדָּה, וּבְהַרְדָּאָה בַּיְלָדִינוֹ.
וְכָל אֶלָּה! אֲשֶׁר הִכְרִיר אֶת אַהֲזֹד - זָכוּרִים גַם זָכוּרִים אֶת הַעִי-
גִּים הַזּוֹהָרָתָן וְהַחִיּוֹן הַגָּעִים וְהַתְּשׁוֹבָה הַבוֹטָחָה: "יִהְיֶה טֹב! בָּאמָת
יִהְיֶה טֹב!"

*

בְּכָה הָאוֹד בְּעִזּוֹ אַהֲזֹד, אֵין כָּל דָבָר
בְּכָה הָאוֹד בְּעִזּוֹ אַהֲזֹד. מְלוֹזִים אַזְתְּנוֹ, שְׁמוֹ וּדְמוֹתוֹ הַנְּעִימָה
שְׁלַהְנָעָר שָׁגַדָּל וְלֹא זָכָה לְחַיִּים אַרְכוֹנִים. נְשָׁאָר צִיוּרָיו - בִּיטּוֹי
לְכַשְׁרוֹנוֹ הַבְּדוֹר, וּנְשָׁאָר כְּעֵם אַיִּז-אָוֹנִים עַל מִלְחָמָה שְׁכָרָן קָנְתָלָת
אַתְּ בְּנִינָה, אַתְּ אַחֲרָן, אַתְּ צִוְּרָן, אַתְּ צִוְּרָן, אַתְּ צִוְּרָן
וְיִזְחְפִּילָה אַחֲתִי בְּלֵבִי - שְׁטוֹף-סְטוֹף נְגִיעָה כָּאֵן בָּאָרֶץ הַזָּאת אֶל
הַמְנוֹחָה וְהַשְׁלׂוֹהָה, וְכִי נְכָל לְחִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּלְעָסֹק בְּעַבְדָּה
יִצְרָת יְחִיד עַם בְּנִינָה.

על אהוד בֵּין אַיִלָּנוֹ

קשה לכתוב על אדם שאיננו וקשה שבעתים לכתוב כאשר זה שאיננו - קרוב ויקר כל-כך.

שלושים יומם עברו מזדש. שלושים יומם זמן קצר, אך הם גם נ-צ-ח, וניצח לחתיד... עדיין קשה לקלוט ולחפט זלהמייך. כי אהודאמין אייננו. האמנם לא נשמע עוד את חחוקו, את חייקויו, את שיריו ואת טיפוריו? האמנם לא נזכה עוד ליהנות מעשי - ידיו ומגאותו על כל יצירהמושלמת שיצאה מתחת ידו?

ואני שחייתי בקבוצה אחת עם אהוד 20 שנים - אין בכוחי עטה להגיד ולת גם מילה אחת שתהילת מילוי נזהמה. כי שום מילה מכל המילים שבעולם אינה מסוגלת לבטא אבידתה כה יקרה כב-ן.

רק שני מילים בפי, ועמן תנחותי והשתתפות בצער:

יונה ויעקב - על אף הכל ח-ז-ק ואמץ!

אורה אברהמי

כל המשפחה

מאות - אלף

מאות אלפי יהודים נספחים

אלף יידעתי ...

אלף יידעתי, אחד, כי רק ששה עשרה שנים אגדל לזרך,
אלף, הבלתי חייה, אחראת.

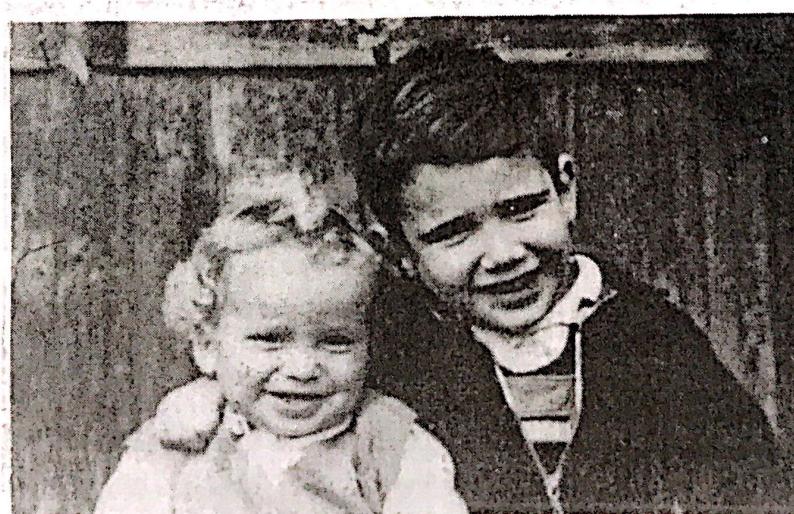
אלף, הבינו משחקרים יותה בבדורגל'על הדשא שלפני המטבח
אני עזקה, בשער ואותה בועט למאהקת-עין, "בבליככהר", כרי לאפסה
לאחור. הקטנה, לעצורה את הכדור ולישוחה מאושתת. אז עוד
הבית בחבקת הגדלים. ואלפי, הבינו מנסיפים ומשתוללים יותר בימיו
השבת, כשעת צהרים מאנחגן. שפינו בדירתה ההורדים - ואחר רב מיטט
הגדלת ואני, חתוך בארכז-המצעים ...

ואנו היינו מבלים מעת, יותר באותן שעות רוחקות ש...
ילדות, כשהייתי תולה בנתענים: מוקפות, עת ידעת כבר לקרוא
עxon, לנגן בחליל, וכאהת דיקלה לחשונה מילים - בגבליות.
אולף היינו מגיריים, יותר בעודה כשםא ה比亚ה לנו אבעים
חדשים.

אולף, היינו רודפת אחריך כמו צל, ב כדי לשבעו אותך עד
חום, בתקופת הקנקן-שגעון להיות יחד ...

שכנועם לא-יחום אותך, האוד, בתקופת ילדותנו, גם
כאשר הפה עטיג, אך בטעמם עסילדיים אחרים. אף פעם לא התרנשא
מעלי, אף-על-פי ששם פיטשנובים הפטידי בינו ותחמץ חייה מעלי.
התיכון אל גבסבולגוט, וכן יתרת המסע, עלי דבריהם שרציאתיהם במוגן.
במרקם בגדען, עזקה-ליאילא התבונת באמות הקטנות שלך. ואמנם
התבונת-בר פאוד, רצית להיות קרובה-אליך, ובניסיתך לחקות
את מעשיך.

למועד הגעתך ארבע שנים יאוחריך. כאן לבלה חילה ליiah גדול,
 מבוגר, אך עדיין ה איה שלך, עם אמות גושים טוביים אשר
שרבו בינו מאין-ימי הילדות. עבותו עלי שנותאיט מאושרות במנ...
חיצון. שנתיים של ישיבה ליד שולחן אחד, של פגישות חטוף
על הדשא, הופעה משותפת בשתי מסיבות, ושל הרבה-הרביה עידוד,
דאגה, וחסומה-לב לאחותך. ובמונביבית, כן גם פה הערכתך,
אהוד, וניסיתך להידמות אליו.

עם זאת הגدول (1948)

בעת שירותך בצבא נפגשנו לעיתים יותר וזמן קצר
בדרכך פלט, שכן נמצאת במלס' ורבים מביקוריך החטפוף חחמצתי.
ציפיתי כל השבוע ליום השישי, וביחוד לזה שהbiego -
הכיתה, משתעשעת בתקורה שיתכן ואף אתה תבוא. פעמים אחדות
נפגשנו על המדרכה להפתעה שנינו - אני בבוואי מהמוסד אתה
בדרכך אל דירת ההורים. היתה אז בענין ליה מכתבים אל
הרחהה שמה כנה של אח הפרש באחותו. שלחת לי מכתבים אל
המוסד והתעניינה בחמי המוסד וביחוד במעשי שם. אתה לא
נשנית כלל בצבא ונשארת בשביili אותו האח.

המשפחה הייתה בשביבן מקור ראשון לחיים ולמחשבה חמידית.
בכל נימנ' משפט ששור חיות לבית, להורים. את כל חופשותיך
הארוכות והקצרות עשית בקבוץ, בחיק המשפחה. אף לא פעם
החמצת הזדמנות לבוא אלינו, גם אם היה זו ברובה במסצים
רבים.

*

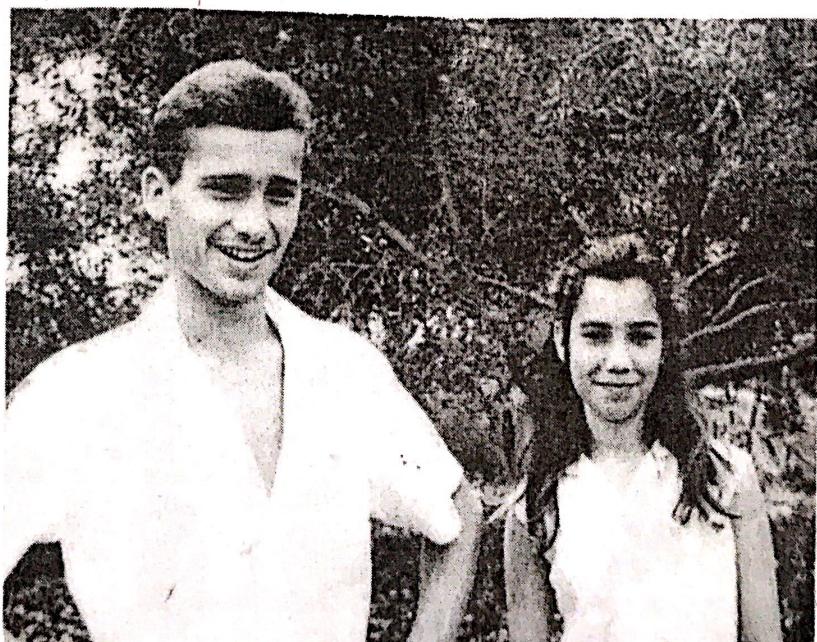
שש-עשרה שנה הן התקופה קצינה מדי לשולה אחיהם יחד.
השארת אותנו רק שניים. אבל אנחנו לנצח נישאר שלושה!...

*

זכרת אני שבילדותנו רצית כל-כך חינוך משפחה, אח גוסף
לנו. ואילו אני, האחות הקטנה, רצית באה - חיל.
ובמו תמיד, גם הפעם מילאת את מבוך...:

אהבתיך, אהיך, אהבתיך מאריך מאנד - כאות נכדים.

ו.ג.ל

עם אחותה הצעירה (1963)

מאות חברים לנטש

בעלון עכשווי של מטה חסידי קורט האנגולינגן אל גולני. בגבונו, אשר אחד-שלנו היה אחד מסלקיוקו, מכאן הוא חרשנותה היבואה שוזקסטן לאחודה.

הוא צעד בעיניים, בוטחות קדימה...

הברתו פידע עם סיומו את קורת-תקצינים. והוא זו הפעם לשיחח-היכרות ביןינו וחיו על פנינו. עיבתו השופחת והעלית רצתה אמרו הבול. הוא היה צער מארה, והוא רץ, באבא-טיטולו רצוף של קווטרים במסגרת הייד-הסיגר. היה טبعי ובלתי-שםין, יוצר תוך שניות, בגע אמיתי. אם החגיגר, זיגזיג זיגזיג מבטו. תופס בנשפטו עולם ומלאו ומקיף את חניכיזה-בדוד אhabה וזהערכה. הוא קרן-מאושר עם ביצוע חרגייל-טובי וגעלה היה אם לא קיבל את הקשה. ביחסו-ההנווען ביחסו. יידע מהי. לומדו מילה טובה, ומתי אסורה לוther. והוא צעד-בעיניים בוטחות קדימה, יידע כל שיכול היה לעשותו לפניו. הקרב עשה. נברן היה-לבצע את המוטל עליו ולמלא כל משימתו. שקיבל על עצמו.

אחד לא היה צין. מקצוען או חיל ברכשו. אך אין את כובד העול, שעלה בתפקיד האערחות, ואילו-בו תלוי גורל האומה. הוא אהב את הארץ ואת האדמה. עליה ישב. כשהוא עומד בראש אנשיו השיגו בדור האויב.

done... done...

*

אומץ-לב ומניה-גונח-למוחת-הינו טבושים בדמותו

את אחד קיבליך, יכמ"מ בפלוגה-מייד-עם חמלה הכנוננות. בחור בעל רצון והבנה. נマーוד חביב. בכל תדריך זהה ישב קשובה ללימוד, מתר כובוה למד, את חילילו. ייכל אימוץ ביצע בידיע רב, ברצון וברמה מצויה. היה מתדרך. בזרחה עכינהית את מפקדיו ואת חייליו והם אהבו אותו. והעריצו. יעל כר. האימוגים בוצעו ביעילות רבה, ואחד ידע לגלוות תושיה רבה כשחדרו

האמצעים. אך חמלה המלחמה. והתזוזות ועשה. חכל דבָּהֶז-בְּרַעֲנֵן, במתירות וב יכולת טקלאה. מחלקה-היתה ח' יאמחלקה' בפלוגה, וثمان סמכת עלה בראשונה והטובה. לכל. מיבצע.

הטיהו. בשכם גואג ליפי. תנינה. המג'ד. אחד אט. מחלקו. פגעה במעלה הר-ציביל. לשפם טענער קבאות האובי. שם. בזות-סיגע להתקדרותה יותר הפלוגה, לאחר הבקבוק. והטיהו. הונעב. ואחד בכל התקומות הפלוגה. התקדמותן היה נפלה, מהר, ולפי התכנית. באחד הbatis החבירה. ביתה אויב. טער כמה דקוט השמד האויב, וכאשר נ' בא אחד לבודק אם המשימה הושלמה. - בדרכו. תמיד יי' פגע בו. כדוד של צלף חבוי. בקרבת מקום. הוא נפל. מבלי להוציא יהגה. מפיו...

הוא נפל - אך נכח מעשי, בגבורתו, אומץ-לבו ומניה-גונחו-למוחת-הינו. טבושים בדמותו. אכן, היה זו זכות אדירה לעבוד במקצתן.

הלבנו אחריו באש ובמים...

עינינו שתחורות יוקdot, חוץ שובב נסוך על פניו. מיד בראיון שלו, אלאן שבח את לבו בפלהותו ו וחירוכו |, ועוזרubi רג'של' בטףן צבע! הימי בחוליה, שר בלב' כשלצט' סנו ארג'בי בי בטחן' כת' גלו' בטה' האגוזו', עד כי אני וכל חמלוקה הלבנו אחריו באש ובמים.

אהוד, קש' ר' ג'ה' ה' ג'נו' אליך בכל גימ' גלען. אה' הו' שהולכת אותנו' אח'יך' בקרב; אה' הו' שULERת לנו' והובלה' אוננו' בדרכ' הנכונה.

ת'ג' צ'ב' "ה

חנוך מחקתו

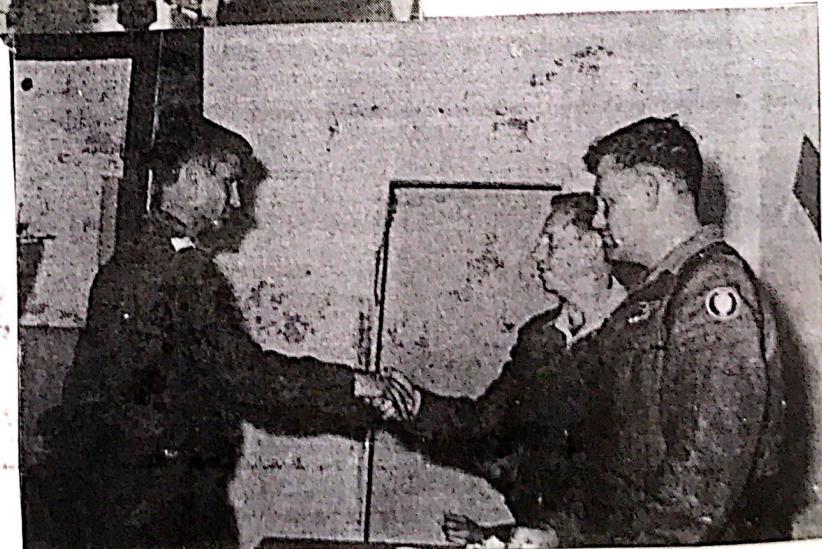

זו ענו' ג מס' יוניב

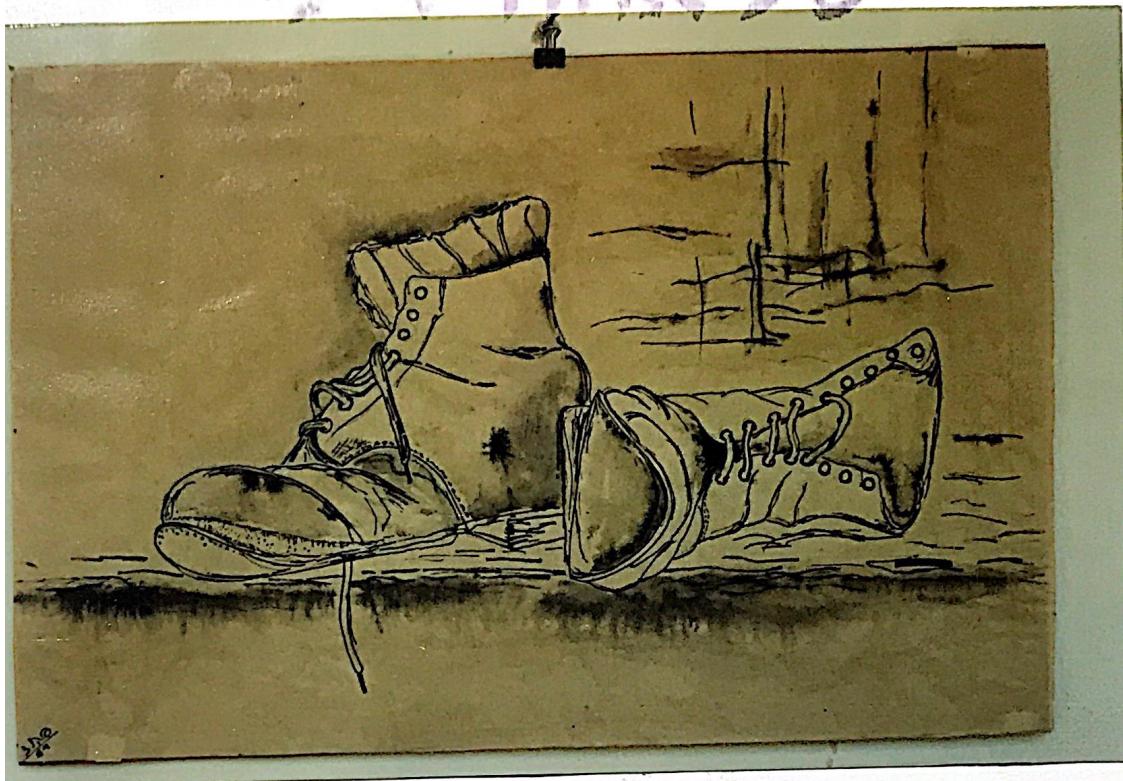
ז'אנטס פ... יוניב

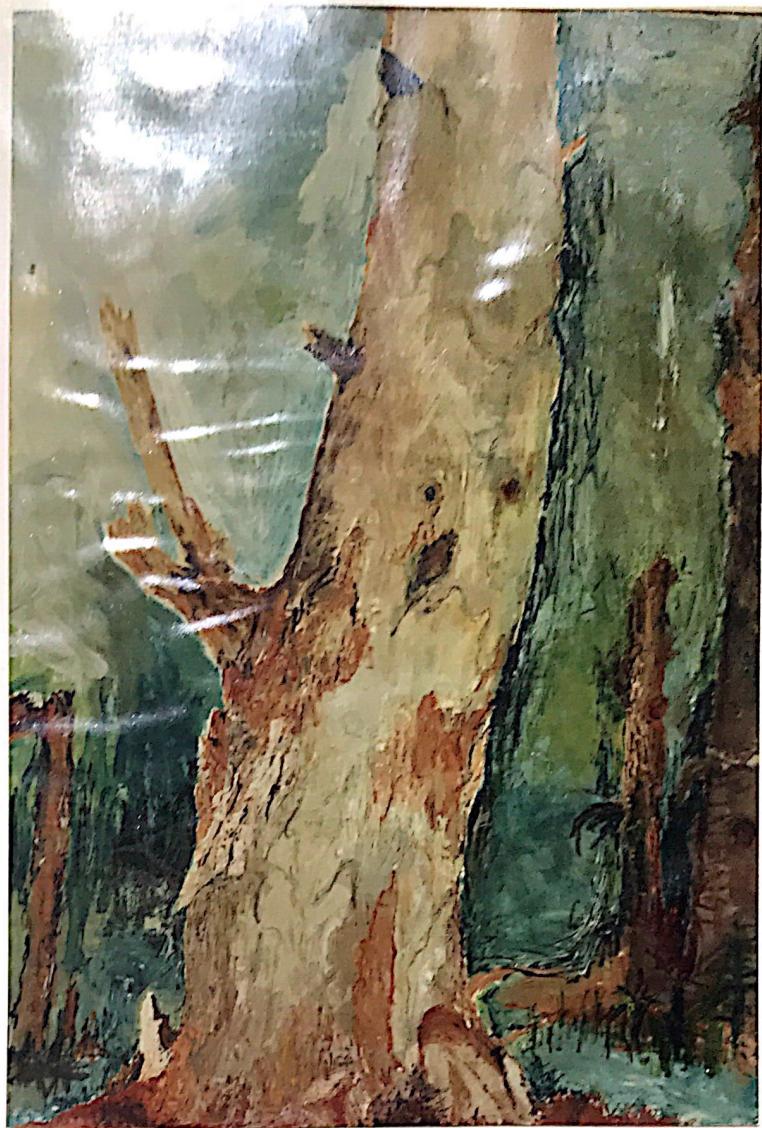
תמונות מס' יומם

קורס קצינים

קובץ מיצירות של אורה זיל
של אהובה זיל

אריות הגולן

מאת: נזקמן איליאן גן

הليلة צמחנו שורת מפקדים בוגרים הפיקוד העולה
כ' א' פ' נגוז חמ"ס כ"פ' לומדים
שכלן מפקז הוא גם לב
וכל מפקז הוא ראשון אל הקרב
ראשון להחלטת א' אחרון לעוגב
והוא המלך את כיתת חיליו
והוא גאווה בירוק צהוב

שְׁבַע עֶשֶׂר בָּתָם

אנחמו העש של יודוק צהוב

ולג מתרחט מן השורש הטוב
שבע עשרה ואעט עשרה ועשרה
אנחנו איבקנו ועמדו ענו ענו

ונזען אריוות הנגן.

הלוּקָה עַכְלָנוּ גַּבְעָוָגּ אֶתְהָרִים

ועד שיבוא השלום לכפרין

אָנָּחָנוּ נֹצֵל כִּיתָה

רובה של השם ומצח מזע

ואם ניקרא לא נרכז בשלווה

ירושלים, י"ט בחשוון תשכ"ה
22 נובמבר 1967

לכבוד
משפחה רפמן
קבוץ ניר-דוד
ד.ג. לבנון.

פתחת רפמן היקרה,

הרפני כוֹגֵן אַלְיָם בְּתִילָו וּרְחִיבָּנוּ
אֲפָגָן יְזָעָקָת פָּנָן חַלְבָּן, טַוֵּל פָּגָן תַּקְרָבָן אֶתָּם עַתָּה לְמַעַן
עַמְגָן וְאַרְצָנָן? אֲנָף אֲמִגְדָּלָן לְעַמְגָן לְעַמְגָן אֶלְיָם בְּבִכְתָּב
עַתָּה, הַרְיָנוּ פָּוָשָׂת בְּן מְסֻוֹן בְּנָם בְּנָם חַלְקָי חַי וְחַפּוֹן = וְאֲנָף
אֲמִקְרָב קָל יְקִידָי נְמַשִּׁי לֹא אֲדָע - וְבָצָקָן שְׂנוּעָן רְבָוָת,
בְּשָׂאָתִי גָּאָחָרִיות, סָאָן זְוָרָה מְמַגָּה; לְחַיְתָה קָל לְזָחָבִים
עֲבָרִים, אֲחִי גָּבוֹרִי הַתְּהִילָה גְּפַתְּרָה, מִדּוֹתָה אֲכָלָן פָּהָר. חָנָן
הַבְּנִים אֲגָפָלו בִּימִים חַהָּפָן - בְּגַעַגְעָן.

הַמָּקוֹם יְנַחֲמָכָבָב, בְּפַקְדָּתָה רַעֲמָן הַיקְרָה. בְּגַבְגָּב אַחֲרָד -
זְכָרוּ יְחִיָּה לְעֵד בְּתַולְדֹתָה עַמְגָן. חָנָן, יְחִיד עַבְעַדְעָן לְגַדְעָן, יְמַעַן
לְמַלְחָמָת הַצְּלָה וּבְאוֹלָתָה. פְּדוֹנוּ קָדְדָשׁ צְמָחָה לְיִשְׂפָּאָל יְזָעָה גְּדוֹלָה.
בְּבָזָרָהוּ וְגַכְזָוָתָה הַקְּרָבָה שָׁלוּ יְמַשְׁפָּאָל יְזָעָה גְּדוֹלָה.
רָע בְּזָרָה הַזָּה אֲלָא גָּבָה בְּדַוְרָה הַבָּאִיכָּה. בְּזָכוֹת גַּנְיָם כָּאַלְעָם יְצָא
עַמְגָן מְפַבְּדוֹת לְתַרְזָתָן, גַּדְבָּותָה הַוָּא חַי וִיחִיה.

זאת הַגְּתָה.

הַמְּטוֹה הַכְּלָלִי
רָאשׁ אַגְּדָה כָּה אַדְם

שְׁלַבְמָ

69-2933 ס"ל
786 קד-33
חַמְכָ"ז
67 כו סְיוֹן
4 סְוִילִי

לכבוד ובחוקרא,

לכבוד
משפָן רַפְּמָן,
קבוץ ניר-דוד

א.ג.ו.

בְּגַכָּס סְגָ"מָ אַהֲרֹן רַפְּמָן זְ"ל, שָׁנַפֵּל בְּמַלחָמָה, הַוּלָה לְדַרְגָת
סְבָן בְּהַתְּאָמָן לְתַקְנָה תַּחַפְקִיד אָוֹתוֹ מִילָא לְאַתְּרוֹנוֹ.

קָבְלוּ נָא הַזְּדָעָה זוּ כְּבִיטָ�י גּוֹסָף לְרָחָשִׁי הַכְּבָוד וְחַיְקָרֶן
צְהַיִל כְּלָפִי בְּגַכָּס, שְׁהַקְּרִיב אֶת חַיָּנוּ בְּמַעֲרָבָה הַגְּדוֹלָה עַל קִיּוֹם
יִשְׂרָאֵל.

בְּשָׁם הַמְּטוֹה הַכְּלָלִי שֶׁל צְהַיִל הַגְּנִי מְבִיעַ לְכָם אֶת הַשְׁתְּמַתְּרָתָנוּ
בְּאַבְלָכָס הַכְּבָד.

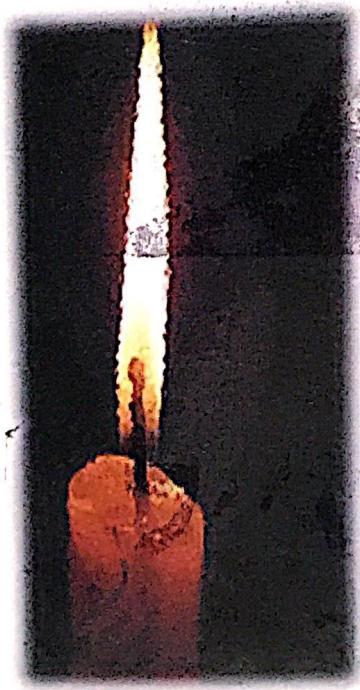
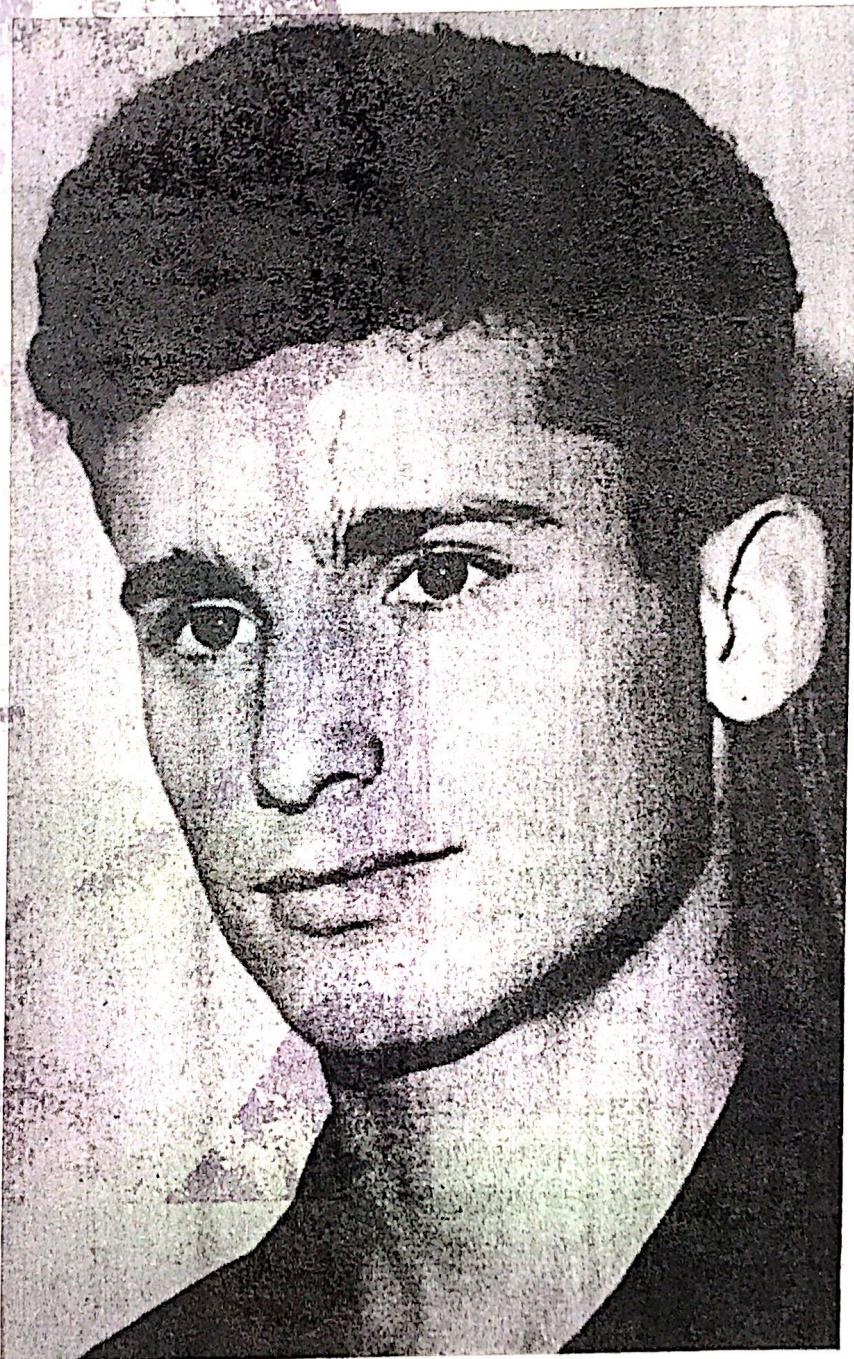
שמעאל אילן
ראש אגף סוכנות

א.ג.ו./א.ג.

אהוד רפמן ז"ל

1946-1967

הוּא רָפָמָן

הנסיך הקטן / גיזי גוב

פגשתי אותו בלב המזכיר
יפה שקיעת שמש ללב עצוב
ציירתי לו עץ וככשה על ניר
והוא הבטיח לי שישוב

הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרוח
וכל שונשו חוץ קוצים בעת... בז' טבת
וליבנו הקטן קפא נקרח בלבינו נעל ני...
א' ז' צדקה לא טב...
ואם אי פעם תגעוו לאנפ... בגה ב'
תצעו שכאן הוא חרש צנוח שאוכלה... בז'
וקול הנפילה מעולם לא נשמעם בצד
בגלא החיל האבן קפא בקרתו.
יאם איזבַּטן בז' נז' לבאן
והיה אם יופיעש ליד אחים זרע צנו...
שפנוו שוחקות מושיעו לו זהם ל... ש...
תצעו שההוא הושיטו לו יד
ולטפו את אבך המזרב מעינוי... י... י...
בז' צדקה נז' נז' ב...
ואז תעשו עימיו חסד קטן הרושטו בז' י...
יכתבו נא מהר לגל אימרותינו מדרב מ... ו...
שירו זה להן קצאל זפוג צערן גישו:
הנסיך הקטן חזר אלינו בז' אנטון ב...
זונציד האוטן ב... ז' חזר אלינו
הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרוח י... איב...
וכל שונשו חוץ קוצים בעת... בז' טבת
וליבנו הקטן קפא נקרח בלבינו נעל ני...

